

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 58.501 van 7 maart 1996
in de zaak A. 65.843/VII-13.450.**

In zake : Baudewijn POLFLIET,
wonende te BEERVELDE,
Brandstraat 51

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Fr. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 22.

tussenkomen partij :

Patrick VERSCHRAEGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. VERHOFSTE,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Aug. Nobelsstraat 7.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Baudewijn POLFLIET op 4 oktober 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 31 juli 1995 waarbij het beroep van het Buurtcomité tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 maart 1995 houdende het verlenen aan P. VERSCHRAEGEN van de milieuvergunning voor het uitbreiden te Lochristi van een inrichting met 100 zeugen, 700 mestvarkens, opslag van 7.000 liter mazout, van 2.362 m³ dierlijke mest en 1.200 m³ groenvoeders, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 december 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 januari 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat Fr. DE BISSCHOP verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat R. VERHOFSTE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Patrick VERSCHRAEGEN met een verzoekschrift van 30 oktober 1995 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in het eerste en tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht en van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen,

doordat het bestreden besluit de milieuvergunning verleent uitgaande van een onjuiste opgave van de mestproduktie en zonder aan te geven op basis van welke gegevens die werd berekend, waardoor tevens de berekening van de vereiste oppervlakte cultuurgrond onjuist is,

en doordat het besluit aanneemt dat de aanvrager de beschikking heeft over 92 ha cultuurgronden,

terwijl dit aantal moet worden verminderd met 40 ha, zijnde gronden waarover de aanvrager niet de beschikking heeft,

en terwijl de aanvrager geen titels of stukken overlegt welke zijn rechten met betrekking tot die gronden bewijzen;

dat de verzoekende partij uiteenzet dat de in het besluit opgenomen cijfers van 11.428 kg P_2O_5 respectievelijk 28.432 kg stikstof waarvoor met een bemestingsnorm van 150 kg P_2O_5 /ha per jaar een oppervlakte cultuurgrond van ten minste 76,19 ha is vereist, niet met de werkelijkheid overeenstemmen, dat ze zijn overgenomen uit de aanvraag van de exploitant die, met betrekking tot de

bestaande toestand - d.w.z. de toestand vóór de gevraagde uitbreiding - uitgaat van de werkelijke veebezetting op 6 oktober 1994, te weten 335 runderen, in plaats van 360, zijnde het vergunde aantal, dat reeds naar aanleiding van de behandeling van een vorige milieuvergunningsaanvraag de Vlaamse Landmaatschappij had vastgesteld dat de exploitant slechts de beschikking heeft over ca 35 ha cultuurgrond in plaats van de opgegeven 65 ha, dat thans luidens een attestatie van de betrokken eigenaar 34 ha 79 ca door de aanvrager opgegeven cultuurgronden noch diens eigendom zijn, noch door hem worden gepacht of gebruikt en dat, voorts, de exploitant evenmin kan beschikken over nog 5 ha andere door hem opgegeven gronden;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij verwijst naar het advies van de Mestbank, die over alle gegevens m.b.t. de opgegeven gronden beschikt, advies dat weliswaar ongunstig is maar toch de berekeningen met betrekking tot de beschikbare gronden aanvaardt;

Overwegende dat in haar verzoekschrift de tussenkomende partij opmerkt dat het meststoffendecreet zich er niet tegen verzet dat voor de berekening van de mestproduktie wordt uitgegaan van de werkelijke veebezetting en dat de minister derhalve terecht het aantal op de dag van de aanvraag aanwezig zijnde dieren in aanmerking mocht nemen; dat zij voorts een overzicht geeft van de erfrechtelijke en andere strubbelingen in verband met sommige door de verzoekende partij ter discussie gestelde gronden bestemd voor mestuitspreiding;

Overwegende dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991 geen regels bevat met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding kunnen geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat het voorts bepalingen bevat met betrekking tot onder meer de inventarisatie van de mestproduktie en de desbetreffende aangifteplicht van invoerders, gebruikers en producenten, het opbrengen van mest op grond met inbegrip van de desbetreffende hoeveelheden, de doelmatige afvoer van mestoverschotten alsmede toezichts- en strafbepalingen; dat de Raad van State geen bepaling bekend is die voorschrijft dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat in de huidige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezit om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat in die omstandigheden een in het kader van een milieuvergunningsaanvraag verrichte onjuiste opgave of berekening van de totale mestproduktie van een bedrijf en van de voor mestuitspreiding beschikbare cultuurgronden, niet vermag de desbetreffende beslissing van de vergunningverlenende overheid te vitiëren; dat trouwens die vergunning geen afbreuk doet aan de hierboven vermelde dwingende bepalingen van het meststoffendecreet op het stuk van onder meer het

opbrengen van mest op grond; dat het eerste en tweede middel niet ernstig zijn;

Overwegende dat ook in het derde middel de schending van de motiveringsplicht wordt aangevoerd,

doordat een van de motieven van het bestreden besluit stelt "dat het noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn (...) (en die) kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkend gedeelte",

terwijl in dat beschikkend gedeelte geen sprake is van "aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden"; dat de verzoekende partij eraan toevoegt dat eventueel in het beroepen besluit van de bestendige deputatie opgenomen bijzondere voorwaarden haar niet kunnen worden tegengeworpen nu "alleen het bestreden besluit, als enige definitieve beslissing over de aanvraag, bekendgemaakt werd op de manier voorgeschreven door artikelen 31 en 32 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I);

Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij antwoorden dat de in de beroepen beslissing van de bestendige deputatie opgelegde voorwaarden wel degelijk rechtsgeldig van toepassing zijn nu artikel 2 van het bestreden besluit die beslissing bevestigt;

Overwegende dat artikel 2 van het bestreden besluit luidt als volgt :

"De bestreden beslissing nr. 44034/57/A/2/RVDS/sm van 09 maart 1995 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende verlenen van de vergunning aan de heer Patrick VERSCHRAEGEN, Hoogstraat 11 te 9080 Lochristi, om een inrichting uit te breiden gelegen te 9080 Lochristi, Hoogstraat

11, kadastrale percelen, afdeling 4, sectie A, perceelnrs. 456, 463/E, 463/f en 463/g met :
- 100 zeugen;
- 700 mestvarkens;
- opslag van 7.000 l mazout in twee bovengronde houders;
- opslag van 2.362 m³ dierlijke mest;
- opslag van 1.200 m³ groenvoeders;
wordt bevestigd";

dat derhalve het besluit van de bestendige deputatie integraal, de bijzondere milieuvoorwaarden inbegrepen, te dezen van toepassing is; dat krachtens artikel 32 van VLAREM I dit besluit, samen met het bevestigend besluit van de Vlaamse minister, ten minste twee dagen per week in het gemeentehuis ter inzage van derden ligt of moet liggen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Patrick VERSCHRAEGEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op zeven maart 1900 zesennegentig, door
de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.